

FÖLJ MED TILL *Visby GK:s* MAGISKA HÅL 18

VILDA OCH VISUELLT VACKRA VISBY.

TEXT
Tomas Hagfeldt

HÄR SLUTAR DEN PERFEKTA GOLFDAGEN.

FOTO
Mickael Tannus

1958 HADE PIONJÄRENA FUNNIT SIN MARK OCH LAGT UT DE FÖRSTA HÅLEN. SPELET STARTADE UTMED STRANDEN. KLUBBHSSTUGAN LÅG BORTA VID FYREN. IDAG HAR BANAN ÄNNU EN GÅNG UTSETTS TILL SVERIGES BÄSTA.

GOLFHÅLET DÄR ALLT BÖRJADE.

Det hade siffran nummer 1. Det var öppningshållet. Det var här alla rundor startade. Från 1958 och 50 år framåt, ända till de stora förändringarnas tid på Visby GK.

Utslaget slogs från en tee utmed havet, nedanför den dåvarande klubbhusstugan och Skansudde fyr. Högerspelaren med tendenser till en slicande högerskruv såg sina bollar landa på stranden, någonstans bland tången och stenarna, vid högvatten lika ofta i Östersjön. Hålet var svårt men spektakulärt, och det blev omtalat som ett av Sveriges mest minnesvärda öppningshål.

Fem decennier senare hade allt förändrats. Banan på Kronholmen hade fått en ny design, ny sträckning, nya golvhål, omgjorda bunkersystem och greenområden.

Hål 1 hade blivit 18. Bollarna slogs i motsatt riktning. Högerspelaren med en hookande vänsterskruv såg sina... ja, stranden och havet är det samma. Avslutningshållet har blivit... ja, minnesvärt och omtalat.

Somliga kallar det magi när golfkvällens sista ögonblick ska upplevas, när blicken riktas mot den lockande flaggan och mot silhuetterna från den ännu framförvarande gruppen. De fyra spelarna, synliga som skuggor, hålar ut sina sista puttar och rullar sina vagnar bort mot klubbhuset mellan knotiga tallar.

Ett heroiskt utslag över hav och strand ska belönas. Slutscoren ska få en siffra. Någon match ska avgöras. Medspelarna ska tackas för dagens spel.

För en del är dagens runda extra minnesvärd – den första resan har gjorts till Gotland, den första rundan har spelats på banan som de sett som nummer 1 på listan över Sveriges bästa banor.

För andra är det en av många kvällar hemma på klubben.

– Att få ha den här platsen som sin hemmabana är en ynnest, säger någon.
– Men visst blev den här rundan något alldeles extra, säger en annan.

– Det var det här vi snackade om på jobbet i vintras: "Tänk om vi istället vore på Kronholmen!", sa vi till varandra när vi längtade till golfsäsongen. Och nu är vi äntligen här igen!

Det är torsdag, en vanlig dag på Visby GK, möjligen med den ovana förutsättningen att det är totalt vindstilla och att det intilliggande havet ligger spegelblankt.

Cirka 160 golfare ska fullfölja sina varv här på avslutningshållet på Kronholmen i Västergarn, ett par 5-hål, 395–516 meter. Majoriteten kommer från hemmaklubben. Deras handicap varierar från +0,9 till 43,1, åldrarna från 12 till 82.

Alla hittar sina egna sätt att nå hålkoppen från utslagsplatserna borta vid strandkanten.

Allra först till 18:e är en amerikan från Cleveland, Ohio.

"Hur har du hittat till Gotland?" är den första givna frågan.

Hans svar är mera överraskande.

Tillbaka till utslagsplatsen. Längst ute vid banans sydliga gräns ligger tee 63, ett teeområde som delas med backtee på det elfte hållet. Närmare strandkanten kan vi knappast komma. Utmed samma strandremsa ligger tee 59, 55 och 51/46.

Bakom staket och färstängsel ligger strandängen och Svältholmens skarpa udde i ett vilt, säreget gotländskt landskap. I sydväst är de båda Karlsöarna väl synliga i det klara ljuset.

Men här ser vi bara framåt.

Ett siktmärke ska väljas, ett beslut ska fattas. Hålets fairway sträcker sig runt havet, dogleg vänster mot greenen och klubbhuset. Likheter kan göras med avslutningshålen på Pebble Beach, TPC Sawgrass och Blue Monster i Miami, banor där heroiskt designade golfhål även blir internationellt omtalade.

Hur långt till vänster kan den girige och den modige sikta? Är greenen möjlig att nå på två slag? Den här dagen ska ge oss sina svar.

Risken är uppenbar.

Hindret på vänstersidan är Östersjön. Det är därifrån, utifrån havet, det oftast blåser. Ett siktmärke kan hittas någonstans ute bland vågorna, när den högt slagna bollen ska fångas av den härskande vinden och få en bollbana mot den naturliga fairwayytan som slutmål.

Möjligen är det smartare att hitta en punkt, typ en knotig tallstam, till vänster om pinnen på andra sidan stranden, knappt 200 meter från tee 59.

Toppen av pinnen är målad i rött och markerar hålets gräns – den syns tydligt bortom strandkantens stenar, tång, sand och blomsterängar.

Belöningen är lika uppenbar.

Med ett inspel från 160–165 meter kan

"Somliga kallar det magi när golfkvällens sista ögonblick ska upplevas, när blicken riktas mot den lockande flaggan och mot silhuetterna från den ännu framförvarande gruppen."

greenen nås på två slag och en putt för eagle kan ge rundan sitt perfekta avslut.

Den kloke kan välja en säkrare strategi. Bakom siktpinnen, rakt i spellinjen, finns det gott om fairwayutrymme. En kontrollerad drive eller spoon mot en målpunkt strax till höger om pinnen, mot någon av de synliga fairwaybunkrarna, kommer att hålla bollen torr och i spel. Det andra slaget kan läggas upp. Det tredje kan slås med en kortare järnklubba mot greenen.

Längre ut till höger lurar det mötande tionde hålets fairway.

Fyra bunkrar vaktar greenen. En framför, en andra till höger, en tredje till vänster intill en djup avrinning, en fjärde bakom, samtliga stora och formade med karaktäristiska tungor av trimmat gräs.

↑ FLERA AV DENNA DAGENS FYRBOLLAR SLÅR UT FRÅN TEE 59.

En liten damm, skapad en gång som bevattningsdamm, finns ännu kvar intill en talldunge på hålets högersida, oftast inte i spel.

Greenen är 20–25 meter bred och nästan tre gånger så lång. Den här dagen står flaggan kort, sex meter från framkanten till den nyss borrade hålkoppen.

På ungefär samma markyta låg originalbanans första teeområde under åren 1958 till 2008. Det var här allt började. Det är här dagen tillbringas.

Vid lunchtid – strax före tolv, knappt fyra timmar sedan golfdagen startade – sänker William Colvin sin sista putt för dagen. Det 18:e hållet är spelat. Utslaget hade hamnat på det tionde hålets fairway. Han hade slagit sig tillbaka, lyckats undvika fortsatt trubbel och hålat ut för en bogey.

Hans första ord när dagen ska beskrivas: "Awesome."

Sedan tittar han på sin score:

– 91 slag var helt okej. 51 slag första nio, 40 slag andra nio. Det var första gången jag spelade banan och jag spelade upp mig efter en sämre start.

– Framför allt hamnade jag i en väldigt trevlig boll. Jag fick träffa tre lokala ungdomar som verkligen var hjälpsamma och intressanta att lyssna på. Ett par av dem bodde annars på fastlandet, de var här för att hälsa på sina föräldrar, jag fick veta en del om livet här på Gotland.

Hur hittade du hit?

– Jag får tacka min fru Elizabeth och Taylor Swift, säger William Colvin och skrattar.

Borta på fastlandet, på Friends Arena i Stockholm, laddar världens "swifties" för The Eras Tour den här veckan. Paret Colvin har biljetter till lördagens spelning. Det är anledningen till Sverigeresan som även fick ett Gotlandsbesök på schemat.

– Att se Taylor Swift hemma i USA hade blivit en dyr affär. Biljettpiserna har stigit till hutlösa priser. Vi tittade på alternativ och hittade konserten i Sverige. Jag sa till min fru: "Om vi åker till Sverige måste jag ta med mig golfklubbarna." Jag googlade och såg på den svenska rankingen att banan här på Gotland var den allra bästa. Vi flög först till Köpenhamn. Jag har också spelat The Scandinavian och Falsterbo. Nästa starttid är bokad på Bro Hof Slott i morgon, berättar William Colvin.

– Flyget, greenfeen och konserten kostar tillsammans ungefär lika mycket som en Taylor Swift-biljett i USA, säger William med ett nytt skratt.

Var det värt den extra resan till Gotland?

– Absolut. Jag älskar verkligen golfen och här fick jag spela i en fantastisk miljö på en bana i perfekt kondition. Det var speciellt att komma ut till hålen vid havet, vid exempelvis hål 5 och 6. Men jag gillade även parkhålen i inlandet. Det var där jag spelade som bäst, säger William.

Efter ordet "awesome" lägger han till "unreal".

Jag provar med "Fearless", titeln på ett album, en låt och en del av Taylor Swifts show. Det är något sådant spelet på hål 18 handlar om.

William Colvin går den korta promenaden till klubbhusets terrass där hans fru

↑ WILLIAM COLVIN TAR EN AMBITIÖS DETOUR TILL VISBY UNDER SITT BESÖK I SVERIGE.

Elizabeth väntar med ett glas rosé.

– Jag ska spela niohålsbanan i eftermiddag också. När jag har tagit mig hit vill jag spela så mycket golf jag hinner, säger den nöjde gästen från Ohio.

Klockan 16.42 slår Alice Støvring från Lillebælt i Danmark sin boll ner i den främre greenbunkern. Fyra slag senare är hon uppe ur bunkern. Hennes väninnor Gerda och Vibeke har slagit wedgar i de båda andra sandfällorna intill greenytan.

– Det blev en tuff avslutning på en tuff dag – men till slut är vi i mål, konstaterar Alice.

– Men vi har haft fantastiskt roligt och kunnat skratta åt misstagen, tillägger Gerda Hestbech, medlem i Ledreborg Palace GC på Själland.

Bakom dem spelar deras män – Knud Støvring för närvarande droppandes en boll vid den röda linjen på strandkanten.

– Vi är tre par som firar en semestervecka tillsammans. Vi åkte bil till Oskarshamn och tog färjan till Visby. I morgon åker vi upp till Fårö för att vandra, berättar de danska gästerna.

Från och med nu är det hemmaspelare från Visby GK som tar sig an utmaningarna på det 18:e hålet.

Richard "Gluggen" Almqvist har gjort ett säkert par: fairwayträff, lay up, inspel och två puttar. En av veckans många rundor har genomförts. Det är ute på golfklubben han håller till under den större delen av säsongens förmiddagar. Inne i centrala Visby driver han krogen och restaurangen Gamla Masters.

– Nästan alla i personalen spelar golf, varje kväll har vi gäster som varit här på Kronholmen, det är då golfsnacket fortsätter, säger "Gluggen" och reser tillbaka mot Visby med sin stadskärna, mur och portar som är ännu äldre än Gamla Masters.

Klockan 17.47 har Lars Linde avslutat en runda som tagit tre och en halv timmar. Han är 67 år och har bott på Gotland i 38 år. Han har varit medlem på Visby GK ungefär lika länge. Han spelar cirka 100 rundor årligen.

Och idag får han ihop 40 poäng.

– Jag har hittat något som fungerar. När förutsättningarna också varit perfekta lyckades jag spela riktigt bra, konstaterar Lars och bokar en ny tid för morgondagen.

På det 18:e hålet fullbordas handicap-sänkningen med en bogey för två poäng. En 48-gradig wedge slås ned i den högre bunkern. En parputt från tre meter smiter förbi hålkanten.

Lars Linde minns även tiden när detta var öppningshålet.

– Hålet var svårare då – det var lätt att

"Det här hålet har blivit ännu bättre när det vänts och blivit det 18:e. Omgörningarna som gjorts även efter den stora renoweringen har blivit lyckade, varje gång det görs något blir banan bättre."

↑ SVEN LINDBLAD, EN AV MÅNGA UNGDOMAR SOM HITTAT SITT GOLFINTRASSE PÅ VISBY GK.

hamna ute på högersidan. Efter rundorna satt man här med pron och de andra medlemmarna, man tog med egen matsäck. Det var enkelt och charmigt även då.

Även då?

– Ja, jag tycker att känslan har behållits. Det här hålet har blivit ännu bättre när det vänts och blivit det 18:e. Omgörningarna som gjorts även efter den stora renoweringen har blivit lyckade, varje gång det görs något blir banan bättre, nu senast med alla de nyformade bunkrarna och de nya tredje och fjärde hålen, säger Lars Linde.

Det är Linde som ger oss citatet från inledningen:

– Att få ha den här platsen som sin hemmabana är en ynnest.

Kompisarna Sven Lindblad och Valter Winzell, 12 och 13 år, har spelat ett kvälls- varv. Sven dröjer sig kvar på den stora, iögonfallande puttinggreenen intill klubbhuset och stranden.

– Pappa är där ute i båten och fiskar, säger Sven och pekar mot en båt ute i bukten intill det 18:e hållets fairway.

Golfintrasset bland Gotlands ungdomar har ökat. Allt fler juniorer har inspirerats av Ludvig Åberg, andra tourspelare och internationellt populära Youtubers som även filmat här på Kronholmen.

– Jag spelade först mest tennis men har nu bestämt mig för att satsa på golfen. Nu har jag handicap 18. Den här säsongen vill jag ner till 10. Det skulle vara kul att börja

tävla också, säger Sven som hittills testat Gotlands alla grannbanor men också skulle vilja spela banor på fastlandet.

Ludvig Palm och William Söderholm har samma inställning. Under hela vintern har de spelat på den öppna niohålsbanan. Nu är säsongen i full gång. Så många rundor som möjligt ska spelas.

– Imorgon har vi nationellt prov i skolan – det här är den perfekta uppladdningen, säger Ludvig som också berättar om en färsk handicapsänkning under gårdagen.

Sven Lindblad slår kvällens sista träningsputt och blir hämtad av sin pappa i båten. Pappan är Petter Lindblad, banchefen som liksom designteamet Pierre Fulke/Adam Mednickson och många fler kan tackas för förvandlingen och förbättringen av den golfbana som bedöms vara Sveriges bästa.

Även Petter minns ett av besluten som fick förändringen att hända:

– Tanken att vända på öppningshållet betydde mycket för hela projektet. Vi förstod alla att något stort var på gång, att detta kunde bli riktigt bra. Det gav oss massor av energi. Kunde man göra om hål 1 till hål 18 kunde man ju göra i princip vad som helst. Vi vågade göra de här lite galna bunkrarna, vi kunde se banorna i det australienska sandbältet som vår förebild, vi kunde flytta vissa hål ännu närmare havet, Pierre och Adam hittade de bästa markområdena på den dåvarande niohålsbanan och lät dem vara en del av 18-hålssträckningen, berättar Petter.

Han gör det så kortfattat han kan.

Nya Visby GK invigdes 2008. Nya hål 3, ett par 5-hål, öppnades för spel 2022. Liksom de omgjorda bunkrarna på 13 av

”Det här är en av förhoppningsvis många magiska stunder den här säsongen. Det är ju fantastiskt att kunna åka ut till Kronholmen om kvällarna. Det här är liksom vår lekplats. Samtidigt är det Sveriges bästa golfbana.”

hålen på 18-hålsslingan. Utvecklingen pågår ständigt.

– Vi är till slut i en fas när vi känner att hela klubben ska få ett lugn och en tid för att njuta av det vi har. Vi har kommit långt. Vi behöver inte stressa för att genomföra alla de punkter som fortfarande finns på vår masterplan. Vi kan ta oss tid att arbeta ännu mera med detaljerna och grönytorna. Målet är att ha samma spelytor och turf som de bästa banorna i Skottland och Irland.

Är ni inte där ännu?

– Nästan. Men när vår agronom Eddie Connaughton senast var här så gick vi lyckliga från den 18:e greenen. Då hade vi jobbat tillsammans i tio år. Då kände vi att greenerna var så bra som vi hade önskat när allt började, säger Petter Lindblad.

♦ DANIEL SOJDE, GOTLÄNSK GOLFPROFIL SOM ALLTID LÅNGTAR TILL HEMMABANAN.

Petter känner lugnet. Han kan ta sig tid för lite fiske och så småningom en båttur med sin golftokige son en kväll som denna.

Klockan 21.15 kommer dagens sista fyrboll till det 18:e hålet. Per Malmqvist, Adrean Lindblom, Daniel Sojde och Pär Trennestam är samtliga medlemmar på Visby GK. Solen är på väg ned över Östersjön i väster. Sommarhimlen över greenområdet, Utholmen, klubbhuset och fyren har sedan länge färgats av en rosaskimrande nyans.

Kvartetten – annars arbetskamrater på ett försäkringsbolag – har tagit vara på stunden att tillsammans göra det bästa de vet.

Det är Per Malmqvist som står för den tidigare nämnda kommentaren: ”Det var det här vi snackade om på jobbet i vintras: Tänk om vi istället vore på Kronholmen!”

Per och Pär spelar en av årets interna matcher, med en middag på spel till vinnaren framåt hösten. I ett annat större gäng spelar de sin ”gotlandstour” där avslutningstävlingen avgörs under en golfweekend i Skåne.

– En höjdpunkt blir helgen på Gumbalde Resort. Vi spelar på söndagen men sover över så att vi hinner dricka lite lemonad och äta hälsokost också, säger Per Malmqvist.

Daniel Sojde har plushandicap och är dagens bästa spelare, såväl på papperet som i verkligheten.

Han visar det på det 18:e hålet. En högt slagen drive flyger rakt över siktpinnen och bollen stannar mitt på fairway. Visserligen försvinner den här dagens eaglechans efter ett inspel som landar i den högre bunkern.

– Jag försöker höja mig, säger Daniel med en glimt i ögat.

Kvällens sista putt sänks ännu senare av Simon Verneresson, Niclas Thomasson och Oskar Åkerstrand. Även de har hunnit med sina 18 hål. Innan mörkret stoppar spelet. Efter jobbet.

– Det här är en av förhoppningsvis många magiska stunder den här säsongen. Det är ju fantastiskt att kunna åka ut till Kronholmen om kvällarna. Det här är liksom vår lekplats. Samtidigt är det Sveriges bästa golfbana, konstaterar en lycklig gotlandstrio.

Sist hem från parkeringen är Samuel och Henrik Näsman, son och far.

– Jag har spelat två varv idag, berättar Samuel och får det sista ordet:

– I morse spelade jag med en amerikan som rest till Sverige för att se Taylor Swift. ●

♦ KLUBBCHEFEN PETER MOLIN OCH BANCHEFEN PETER LINDBLAD ÄR REDO FÖR NÄSTA STEG.

♦ FRÅN TEES FRAMFÖR SVÄLTHOLMEN TILL DET 18:E HÅLETS GREENOMRÅDE. EFTER ETT HEROISKT UTSLAG KAN GREENEN NÅS PÅ TVÅ SLAG.